

Decyzja Wydziału Sprzeciwów: oddalenie sprzeciwu w całości

Decyzja Izby Odwoławczej: uznanie odwołania za niezłożone

Podniesione zarzuty: naruszenie art. 8 ust. 3 lit. a) ppkt ii) i lit. b) oraz art. 8 ust. 4 rozporządzenia Komisji (WE) nr 2869/95 z dnia 13 grudnia 1995 r. w sprawie opłat na rzecz Urzędu Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory).

Skarga wniesiona w dniu 1 czerwca 2012 r. — Amitié przeciwko Komisji

(Sprawa T-234/12)

(2012/C 243/40)

Język postępowania: angielski

Strony

Strona skarżąca: Amitié Srl (Bologna, Włochy) (przedstawiciele: D. Bogaert, M. Picat, prawnicy)

Strona pozwana: Unia Europejska reprezentowana przez Komisję Europejską

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

- stwierdzenie, że poniższe noty debetowe przesłane przez Komisję są nienależne:
 - 50 458,23 EUR w ramach umowy MINERVAPLUS zawartej przez Komisję ze skarżącą;
 - 358 712,35 EUR w ramach umowy MICHAEL zawartej przez Komisję ze skarżącą;
- stwierdzenie, że żądanie zapłaty łącznej kwoty 1 083 616,89 EUR jest bezpodstawne;
- uznanie, że Komisja nie mogła w dniu 11 czerwca 2011 r. narzucić skarżącej procedury ekstrapolacyjnej w ramach umowy BSOLE;
- stwierdzenie, że procedura ekstrapolacyjna nie znajduje uzasadnienia w prawie belgijskim;
- stwierdzenie, że Komisja nie jest uprawniona do zastosowania procedury ekstrapolacyjnej do umowy BSOLE od dnia 14 stycznia 2010 r.;
- orzeczenie, że jednostronne zamrożenie wypłat w ramach wspólnotowego udziału finansowego w umowach ATHENA i JUDAICA nie znajduje uzasadnienia w prawie luksemburskim;

— nakazanie natychmiastowego odmrożenia wspólnotowego udziału finansowego, to jest kwoty 263 120 EUR zablokowanej od dnia 8 lutego 2010 r. co się tyczy umowy JUDAICA oraz od dnia 14 czerwca 2010 r. co się tyczy umowy ATHENA;

— nakazanie natychmiastowej wypłaty, od dnia wydania wyroku, za pomocą przelewu bankowego:

— na rachunek koordynatora projektu, zgodnie z art. 6.2 umowy o grant JUDAICA;

— na rachunek koordynatora projektu, zgodnie z art. 6.2 umowy o grant ATHENA;

— zasądzenie od Komisji następujących kwot:

— 150 000 EUR tytułem wynagrodzenia dla pełnomocników oraz dla włoskich audytorów (kwota tymczasowa);

— 256 824,17 EUR tytułem naprawienia szkody spowodowanej bezpodstawnym, względnie stanowiącym nadużycie, jednostronnym zamrożeniem wypłat w ramach umów ATHENA i JUDAICA przez Komisję Europejską;

— obciążenie Komisji wszelkimi kosztami poniesionymi przez skarżącą w ramach niniejszego postępowania, albowiem nielojalne postępowanie Komisji jest wyłączną przyczyną powstania niniejszego sporu; zważywszy na charakter i właściwości sporu, kwotę tę należy tymczasowo oszacować na 50 000 EUR;

— postanowienie, że wyrok w niniejszej sprawie będzie wykonalny niezależnie od wniesienia środka odwoławczego.

Tytułem pomocniczym, zakładając, że skarżąca jest zobowiązana do zapłaty określonej kwoty w wyniku przeprowadzenia przez Komisję kontroli, *quod non*, skarżąca zwraca się do Sądu o:

— stwierdzenie, że skarżąca jest zobowiązana jedynie do zapłaty kwoty 54 195,05 EUR, nie zaś kwoty 1 083 616,89 EUR, a to w świetle orzecznictwa belgijskiego i luksemburskiego dotyczącego sankcji z tytułu nadużycia prawa przez Komisję, z którego to prawa Komisja może korzystać jedynie w zwyczajnym zakresie, tj. domagając się kwoty 54 195,05 EUR zamiast kwoty 1 083 616,89 EUR, a także

— postanowienie, że wyrok w niniejszej sprawie będzie wykonalny niezależnie od wniesienia środka odwoławczego.

Zarzuty i główne argumenty

Na poparcie skargi strona skarżąca podnosi trzy zarzuty.

1) Zarzut pierwszy, w ramach którego skarżąca podważa wyniki kontroli przeprowadzonej przez Komisję:

- skarżąca kwestionuje ustalenia pokontrolne dokonane przez Komisję w oparciu o sprawozdanie zewnętrznego i niezależnego audytora, powołanego w sposób wyraźny przez skarżącą dla potrzeb niniejszej sprawy oraz w celu oceny wyników kontroli przeprowadzonej przez Komisję;
- tytułem pomocniczym, skarżąca twierdzi, że zachowanie Komisji nosiło znamiona nadużycia prawa, przez co naruszona została zasada dobrej wiary (art. 1134 kodeksów cywilnych belgijskiego i luksemburskiego).

2) Zarzut drugi, w ramach którego skarżąca kwestionuje procedurę ekstrapolacyjną w ramach umowy BSOLE, podnosząc, że:

- Komisja naruszyła art. 17 ogólnych warunków umów eTEN w zakresie wykonalności i walidacji rynkowej;
- Komisja naruszyła art. 4.2.2.3. wytycznych finansowych dotyczących akcji pośrednich w ramach szóstego programu ramowego z października 2003 r. i lutego 2005 r.;
- Komisja naruszyła umowę (art. 1134 § 1 belgijskiego kodeksu cywilnego);
- Komisja uchybiła terminowi przedawnienia określone w prawie europejskim (zob. art. 46 (uprzednio art. 43) Protokołu ustanawiającego Statut Trybunału Sprawiedliwości Unii Europejskiej).

3) Zarzut trzeci dotyczący nieuzasadnionego zamrożenia wypłat dokonywanych w ramach umów ATHENA i JUDAICA, stanowiących część projektu eCONTENTPLUS, w ramach którego to zarzutu skarżąca twierdzi, że:

- dla zamrożenia brak jest podstaw w postanowieniach umów ATHENA i JUDAICA;
- zamrożenia nie da się uzasadnić przepisami art. 106 ust. 4 i art. 183 rozporządzenia Komisji nr 2342/2002 ⁽¹⁾;
- artykuł 183 rozporządzenia Komisji nr 2342/2002 nie ma zastosowania;
- zachowanie Komisji w zakresie jednostronnego i bezzasadnego zamrożenia wypłat w ramach wspólnotowego udziału finansowego nosiło znamiona nadużycia prawa w rozumieniu art. 1134 kodeksu cywilnego.

4) Zasada *exceptio non adimpleti contractus* nie ma zastosowania.

⁽¹⁾ Rozporządzenie Komisji (WE, Euratom) nr 2342/2002 z dnia 23 grudnia 2002 r. ustanawiające szczegółowe zasady wykonania rozporządzenia Rady (WE, Euratom) nr 1605/2002 w sprawie rozporządzenia finansowego mającego zastosowanie do budżetu ogólnego Wspólnot Europejskich (Dz.U. L 357, s. 1)

Skarga wniesiona w dniu 29 maja 2012 r. — CEDC International przeciwko OHIM — Underberg (Kształt źdźbła trawy w butelce)

(Sprawa T-235/12)

(2012/C 243/41)

Język skargi: angielski

Strony

Strona skarżąca: CEDC International sp. z o.o. (Warszawa, Polska) (przedstawiciel: M. Siciarek, adwokat)

Strona pozwana: Urząd Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory)

Stroną postępowania przed Izbą Odwoławczą była również: Underberg AG (Dietlikon, Szwajcaria)

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

- stwierdzenie nieważności decyzji Czwartej Izby Odwoławczej Urzędu Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory) z dnia 26 marca 2012 r. w sprawie R 2506/2010-4;
- obciążenie OHIM kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Zgłaszający wspólnotowy znak towarowy: Underberg AG

Zgłoszony wspólnotowy znak towarowy: Graficzny znak towarowy odpowiadający opisowi „przedmiotem znaku towarowego jest zielonobrzązowe źdźbło trawy w butelce, przy czym długość źdźbła wynosi w przybliżeniu trzy czwarte wysokości butelki” dla towarów z klasy 33 — zgłoszenie nr 33266

Właściciel znaku lub oznaczenia, na które powołano się w postępowaniu w sprawie sprzeciwu: Strona skarżąca

Znak lub oznaczenie, na które powołano się w sprzeciwie: Francuski trójwymiarowy znak towarowy nr 95588457 przedstawiający butelkę ze źdźbłem trawy dla towarów z klasy 33; niemiecki znak towarowy nr 39848553; polski znak towarowy nr 62018; polski znak towarowy nr 62081 dla towarów z klasy 33; polski znak towarowy nr 85811 dla towarów z klasy 33; japoński znak towarowy nr 2092826 dla towarów In klasy 28; francuski trójwymiarowy znak towarowy nr 98746752 przedstawiający butelkę ze źdźbłem trawy dla towarów z klasy 33; niezarejestrowany znak towarowy używany w obrocie handlowym w Niemczech w odniesieniu do „wódki”